

ความสัมพันธ์ของการได้งานทำกับผลคะแนน TOEIC และคะแนนเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

THE CORRELATION BETWEEN GETTING A JOB AND THE TOEIC SCORE AS WELL AS THE RELATION BETWEEN GETTING A JOB AND THEIR CUMULATIVE GPA.

ผศ.ดร.ชลลดา มงคลวนิช
มัสดิน วุฒิสินธุ์
มหาวิทยาลัยสยาม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการได้งานทำกับผลคะแนนสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างประเทศ (TOEIC) และคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) โดยมุ่งเน้นศึกษาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2552 จำนวน 197 คน การวิจัยดังกล่าวใช้แบบสอบถามปลายปิด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows 12 ใช้เครื่องมือทางสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สถิติ F-Test และการทดสอบแบบจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) ตัวบ่งชี้ LSD และ สถิติ Pearson Correlation ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ของระยะเวลาการได้งานทำของบัณฑิตภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยดังกล่าว ในปี 2552 ไม่สัมพันธ์กับผลคะแนน TOEIC แต่ผู้วิจัยพบว่า ระยะเวลาการได้งานทำของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

คำสำคัญ : คะแนน TOEIC, GPA, ระยะเวลาการได้งานทำ

Abstract

The objective of this study was to investigate both the correlation between graduates of the hotel and tourism studies department of a private university getting a job and their TOEIC score as well as the relation between getting a job and their cumulative GPA. The data were collected through questionnaires from 197 participants who graduated in 2008.

It was found that the correlation between getting a job and TOEIC score is not relevant while the correlation between getting a job and cumulative GPA is significant at a level of 0.05.

Keyword : Correlation, Getting a Job, TOEIC, GPA

1. ความสำคัญของงานวิจัย

ด้วยปัจจุบันสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรมบริการให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของบุคลากรเป็นอย่างมาก เนื่องจากอุตสาหกรรมดังกล่าวบุคลากรขององค์กรจะต้องพบปะกับชาวต่างชาติ แต่จากผลการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลคะแนน TOEIC กับระยะเวลาการได้งานทำ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานต่อไป

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การได้งานทำเป็นวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษาในการผลิตบัณฑิตออกไปเพื่อไปประกอบอาชีพที่ตรงกับสาขาอาชีพที่ศึกษามา ซึ่งในปัจจุบันมีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อการหางานทำของบัณฑิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องบุคลิกภาพ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและภาษาต่างประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ โดยบางอาชีพจะมีการระบุคุณสมบัติของผู้สมัคร ว่าจะต้องได้เกรดเฉลี่ยสะสมเท่าไร หรือมีผลคะแนน TOEIC เท่าไร เป็นต้น สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการได้งานทำกับปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมายังไม่ค่อยมีผู้สนใจศึกษามากนัก ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการได้งานทำกับผลคะแนน TOEIC จะช่วยให้สถาบันการศึกษาได้เข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการได้งานทำของบัณฑิตได้ชัดเจนขึ้น ซึ่งจะสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนกลยุทธ์และการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ณัฐธ แก้วสุทธา และเสรีนา สิริรัตน์ สฤตณะมรรคา(2552) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ระหว่างศึกษาชั้นพรีคลินิก และปัจจัยด้านการเตรียมตัวก่อนสอบ ที่มีผลต่อการสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ครั้งที่1(กลุ่มวิชาพรีคลินิก) โดยผลการศึกษาพบว่าคะแนนสอบเอนทรานซ์ เกรดเฉลี่ยรวมทุกรายวิชาสะสมในชั้นปีที่ 1 และเกรดจำแนกรายวิชา พรีคลินิกที่ใช้สอบมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ครั้งที่1 ในทั้ง 3 กลุ่มรายวิชา แต่คะแนนสอบเอนทรานซ์ เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมปลายและปัจจัยอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อคะแนนสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ครั้งที่ 1

ส่วนปีที่มา สัมภาษณ์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง TOEIC preparation course at Toyota Motor Thailand: The impact of English language development on employees เพื่อศึกษาว่า การอบรม TOEIC มีผลทำให้ผู้อบรมได้คะแนนสูงขึ้นและมีทัศนคติในทางบวกต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษหลังจากอบรมเสร็จหรือไม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่าภาษาอังกฤษของพนักงานบริษัท Toyota Motor Thailand มีการพัฒนาขึ้นโดยได้คะแนน TOEIC สูงขึ้นถึงร้อยละ 87 ของผู้เข้าอบรมทั้งหมด นอกจากนี้พนักงานยังมีทัศนคติในทางบวกต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษของพวกเขาหลังจากเสร็จสิ้นการอบรมด้วย

อย่างไรก็ตามปัจจุบันสถานประกอบการต่างๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และธุรกิจการบินมักจะระบุคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าทำงานว่า ต้องมีคะแนน TOEIC ตั้งแต่ 550 ขึ้นไป เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้สมัครมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะอาชีพดังกล่าวข้างต้นต้องพบปะกับชาวต่างชาติ การสื่อสารจึงมีความสำคัญ แต่บางธุรกิจ อาจมองว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นแค่มูลค่าเพิ่มที่มีเพิ่มเติมขึ้นมาแต่อาจไม่จำเป็นต้องใช้ หากธุรกิจดังกล่าวใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารกันเท่านั้น ซึ่งในโลกปัจจุบันเราคงหลีกเลี่ยงเทคโนโลยีสมัยใหม่ไม่ได้ และคงปฏิเสธไม่ได้ว่า การมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทำให้บุคคลนั้น มีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้มากกว่าและรวดเร็วกว่า ดังนั้นสถานประกอบการส่วนใหญ่ จึงเห็นว่าการงานบางอย่างจำเป็นต้องหาบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี แต่งานบางอย่างไม่จำเป็นมากนักซึ่งบุคลิกภาพ ความอดทน ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความมีวินัย ประสิทธิภาพในการทำงาน หรือคุณสมบัติอื่นๆ อาจมีความสำคัญกว่า เป็นต้น

3. วัตถุประสงค์

- 3.1. เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ของผลคะแนน TOEIC กับ การได้งานทำของบัณฑิต
- 3.2. เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) กับ การได้งานทำของบัณฑิต
- 3.3. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอน

4. สมมติฐานงานวิจัย

- 4.1. บัณฑิตที่ได้ผลคะแนน TOEIC ในระดับสูงน่าจะได้งานทำเร็วกว่าบัณฑิตที่ได้ผลคะแนน TOEIC ในระดับที่ต่ำกว่า
- 4.2. บัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ในระดับสูงน่าจะได้งานทำโดยใช้เวลาน้อยกว่าบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า
- 4.3. คะแนนเฉลี่ยสะสม(GPA) มีความสัมพันธ์กับคะแนน TOEIC

5. ประโยชน์ที่ได้รับ

- จากการศึกษาครั้งนี้ คาดว่าจะได้รับผลจากการวิจัยดังนี้
- 5.1. แนวคิดในการผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
 - 5.2. ทำให้ทราบถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (TOEIC) ว่ามีผลโดยตรงต่อการได้งานทำหรือไม่
 - 5.3. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

6. ขอบเขตการวิจัย

6.1 ประชากร

ได้แก่ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพฯ แห่งหนึ่ง ที่สำเร็จการศึกษาในปี 2552 จำนวน 220 คน โดยเก็บแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้จำนวน 197 ชุด

6.2 ระยะเวลาของการวิจัย

ในวันซ้อมรับปริญญา วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2552

7. นิยามศัพท์

7.1. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA หรือ Grade Point Average) หมายถึง ผลการเรียนสะสมของผู้เรียนในทุกรายวิชาที่ศึกษาตลอดหลักสูตรของแต่ละช่วงชั้นการเรียนที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)

7.2. TOEIC (Test of English for International Communication) หมายถึง การทดสอบความรู้ทางภาษาอังกฤษ สำหรับประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับเริ่มต้นจนถึงระดับใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ซึ่งได้รับการยอมรับในการเป็นแบบทดสอบมาตรฐานสากล

7.3. การได้งานทำ หมายถึง สถานภาพในการประกอบอาชีพที่กระทำแล้วได้ผลตอบแทนเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง หรือ ค่าตอบแทนต่างๆ

8. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยโดยการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของระยะเวลาการได้งานทำกับคะแนนเฉลี่ยสะสมและคะแนน TOEIC ของกลุ่มตัวอย่างอื่นได้แก่ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ในปี 2552 จำนวน 220 คน โดยวิธีแจกแบบสอบถามปลายปิด (Close End) ในวันซ้อมรับปริญญา คือวันที่ 19 ธันวาคม 2552 โดยแบบสอบถามดังกล่าวจะสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาในการได้งานทำ คะแนนเฉลี่ยสะสม และผลคะแนน TOEIC เมื่อเสร็จสิ้นได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 197 ชุด และนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows 12 เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การวิจัยนี้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลอันได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถิติ F-Test และการทดสอบแบบจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) ตัวบ่งชี้ LSD ใช้สำหรับการเปรียบเทียบผลคะแนน TOEIC และคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งจำแนกตามกลุ่มการได้งานทำ และสุดท้ายใช้ สถิติ Pearson Correlation ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบ TOEIC และคะแนนเฉลี่ยสะสม

9. การวิเคราะห์ผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นบัณฑิตสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษา ในปี 2552 จำนวน 197 คน จำแนกตาม เพศ ระยะเวลาในการได้งานทำ คะแนน TOEIC และคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงค่าร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (197)	ร้อยละ (100)
ชาย	47	23.9
หญิง	150	76.1

จากตารางที่ 1.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.1 และเพศชาย ร้อยละ 23.9

ตารางที่ 1.2 แสดงค่าร้อยละของการได้งานทำของผู้ตอบแบบสอบถาม

การได้งานทำ	จำนวน (197)	ร้อยละ (100)
ได้งานทำทันที	54	27.4
ได้งานทำภายใน 3 เดือน	57	28.9
ได้งานทำตั้งแต่ 4 เดือน ขึ้นไป	25	12.7
ยังไม่ได้งานทำ	36	18.3
ได้งานทำก่อนสำเร็จการศึกษา	25	12.7

จากตารางที่ 1.2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้งานทำภายใน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.9 รองลงมาได้งานทำทันที คิดเป็นร้อยละ 27.4 และยังไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 18.3

ตารางที่ 1.3 แสดงค่าร้อยละของคะแนน TOEIC ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คะแนน TOEIC	จำนวน (197)	ร้อยละ (100)
ต่ำกว่า 200 คะแนน	16	8.1
200 - 300 คะแนน	115	58.4
300 - 400 คะแนนขึ้นไป	66	33.5

จากตารางที่ 1.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนน TOEIC 200 - 300 คะแนน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.4 รองลงมาได้คะแนน TOEIC 301 - 400 คะแนนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 33.5 และได้คะแนน TOEIC ต่ำกว่า 200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 แสดงค่าร้อยละของคะแนนสะสมเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม

คะแนนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (197)	ร้อยละ (100)
2.00 - 2.50	56	28.4
2.50 - 3.00	64	32.5
3.01 - 4.00	77	34.0

จากตารางที่ 1.4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมที่ 3.01 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้คะแนนเฉลี่ยสะสมที่ 2.51 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 32.5 และคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ 2.00 - 2.50 คิดเป็นร้อยละ 28.4 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ของการได้งานทำ กับผลคะแนน TOEIC

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการได้งานทำกับผลคะแนน TOEIC

การได้งานทำ	คะแนน TOEIC		F - test	P - value
	Mean	S. D.		
ได้งานทำทันที	290.83	64.84	1.989	0.118
ได้งานทำภายใน 3 เดือน	290.00	55.88		
ได้งานทำตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไป	302.60	73.94		
ยังไม่ได้งานทำ	264.44	74.53		

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F - test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Oneway - ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าผลคะแนน TOEIC ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อการได้งานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ในปีการศึกษา 2552

หน่วย : ร้อยละ

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ของการได้งานทำกับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการได้งานทำ กับ คะแนนเฉลี่ยสะสม

การได้งานทำ	คะแนน TOEIC		F - test	P - value
	Mean	S. D.		
ได้งานทำทันที	2.80	0.43	6.926	0.000*
ได้งานทำภายใน 3 เดือน	2.84	0.44		
ได้งานทำตั้งแต่ 4 เดือนขึ้นไป	2.86	0.46		
ยังไม่ได้งานทำ	2.46	0.41		

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบด้วยค่าสถิติ F - test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (Oneway - ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีผลต่อการได้งานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ในปีการศึกษา 2552 และมีค่าการทดสอบต่อเนื่อง

ด้วยวิธีการทดสอบแบบจับคู่พหุคูณ (Multiple Comparison) ด้วยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยค่าสถิติ LSD พบว่า กลุ่มที่ยังไม่ได้งานทำ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกับกลุ่มอื่น ๆ ในลักษณะที่ต่ำกว่า โดยกลุ่มอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการได้งานทำรายคู่

การได้งานทำ	ผลต่าง ค่าเฉลี่ย	ส่วนความเชื่อมั่น 95 %	
		ขอบเขต ด้านบน	ขอบเขต ด้านล่าง
กลุ่มที่ได้งานทำทันทีและได้งานทำภายใน 3 เดือน	- 0.0449	- 0.2077	0.1179
กลุ่มที่ได้งานทำทันทีและได้งานทำตั้งแต่ 4 เดือน ขึ้นไป	- 0.0614	- 0.2687	0.1460
กลุ่มที่ได้งานทำทันทีและกลุ่มที่ยังไม่ได้งานทำ	0.3368*	0.1523	0.5212
กลุ่มที่ได้งานทำภายใน 3 เดือนและกลุ่มที่ได้งานทำหลังจาก 4 เดือนขึ้นไป	- 0.0165	- 0.2221	0.1891
กลุ่มที่ได้งานทำภายใน 3 เดือนและกลุ่มที่ยังไม่ได้งานทำ	0.3817*	0.1992	0.5647
กลุ่มที่ได้งานทำหลังจาก 4 เดือนและกลุ่มที่ยังไม่ได้งานทำ	0.3981*	0.1750	0.6213

* หมายถึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ของผลคะแนน TOEIC กับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตารางที่ 5 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม กับ TOEIC

	คะแนน TOEIC	
	r	p - value
คะแนนคะแนนเฉลี่ยสะสม	0.478	0.000

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสม และคะแนน TOEIC มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ เมื่อคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้น คะแนน TOEIC ก็จะเพิ่มขึ้นด้วยในระดับความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างต่ำ

10. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 197 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนมากจะ ได้งานทำภายใน 3 เดือน หรือได้งานทำทันทีหลังจากสำเร็จการศึกษา และผลจากการทดสอบสมมติฐานทางสถิติพบว่า ความสัมพันธ์ของระยะเวลาการมีงานทำของบัณฑิตภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ ในปี 2552 ไม่ขึ้นกับผลคะแนน TOEIC แต่ผู้วิจัยพบว่า การได้งานทำของบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยบัณฑิตที่ยังไม่ได้งานทำ มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่ากลุ่มบัณฑิตที่ได้งานทำทันที หรือได้งานทำภายใน 3 เดือน หรือได้งานทำหลังจาก 4 เดือนขึ้นไป และท้ายสุดผู้วิจัยพบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยสะสมและคะแนน TOEIC มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันด้วยระดับความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างต่ำ

11. อภิปรายผล

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผลคะแนนสอบ TOEIC ไม่มีผลต่อการระยะเวลาการได้งานทำของบัณฑิตนั้น อาจจะเป็นเนื่องจากว่าการทดสอบ TOEIC เป็นการทดสอบความสามารถทางด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ แต่บัณฑิตที่ได้งานทำอาจได้เป็นงานที่ไม่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ส่วนคะแนนเฉลี่ยสะสมซึ่งมีผลต่อการได้งานทำของบัณฑิตเนื่องจากสถานประกอบการมักจะพิจารณาจากผลคะแนนเฉลี่ยสะสมของบัณฑิตเป็นอันดับแรกๆ จึงทำให้บัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่าจะได้งานทำก่อน ในส่วนของคะแนนเฉลี่ยสะสมกับคะแนน TOEIC มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องมาจากคะแนน TOEIC เป็นการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงๆ อาจจะได้คะแนนสูงจากด้านอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ

12. ข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ได้ชี้ให้เห็นว่าธุรกิจในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว มีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการได้งานทำของบัณฑิต มิใช่แค่เพียงเกรดเฉลี่ยสะสม หรือคะแนนทดสอบ TOEIC เท่านั้น

- 12.1 เนื่องจากลักษณะโครงสร้างของอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมีโครงสร้างที่แตกต่างกันในธุรกิจย่อยต่างๆ เช่น ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจท่องเที่ยว ธุรกิจการบิน ธุรกิจสปา การผลิต บัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงานจึงควรพิจารณาให้มีสมรรถนะที่มีความแตกต่างกันไปตามความต้องการของตลาดแรงงานนั้น
- 12.2 การพัฒนาหลักสูตรสาขาอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว จึงต้องมีรายวิชาเฉพาะที่มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพนั้นๆ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของธุรกิจนั้นๆ โดยตรง
- 12.3 หากนักศึกษาไม่ได้มุ่งศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป ควรให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่มุ่งเน้นให้นักศึกษา ศึกษาเพื่อให้ได้เกรดเฉลี่ยสะสมสูงๆ เท่านั้น แต่ขาดทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะมีผลต่อความก้าวหน้าในวิชาชีพในอนาคต

13. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้แยกประเภทธุรกิจที่บัณฑิตได้งานทำอย่างชัดเจน จึงยังคงมีประเด็นที่ต้องศึกษาอีก เช่น

- 13.1 ความสัมพันธ์ของผลคะแนน TOEIC กับการได้งานทำในหน่วยงานต่างๆของธุรกิจโรงแรม
- 13.2 ความสัมพันธ์ของผลคะแนน TOEIC กับการได้งานทำในหน่วยงานต่างๆในธุรกิจการบิน และการท่องเที่ยว
- 13.3 ความสัมพันธ์ของผลคะแนนเฉลี่ยสะสมกับอัตราเงินเดือน
- 13.4 ความสัมพันธ์ของผลคะแนน TOEIC กับการได้งานทำในหน่วยงานต่างๆกับความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นต้น

บรรณานุกรม

ณัฐวธ แก้วสุทธา, เสรีนา สิริรัตน์ สกฤตฉะมรรคา. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ต่อการสอบเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมครั้งที่ 1 (กลุ่มวิชาพรีคลินิก) ของนิสิตทันตแพทย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ข้อมูลสืบค้นที่ <http://www.gotoknow.org/blog/kmdpdswu/257841>.

ปีทมา สัปพันธ์. (2551). **TOEIC Preparation Course at Toyota Motor Thailand: The impact of English Language Development on Employees.** ข้อมูลสืบค้นที่ [http://www.thailis.or.th/tdc/basic.php?page=21&query=Master%20of%20Arts%20\(English%20for%20Careers\)&option=showresult&s_mode=all&field=1016&order=on&order_by=i.institute_name_thai](http://www.thailis.or.th/tdc/basic.php?page=21&query=Master%20of%20Arts%20(English%20for%20Careers)&option=showresult&s_mode=all&field=1016&order=on&order_by=i.institute_name_thai).

มหาวิทยาลัยสยามข้อมูลสืบค้นที่ <http://welscache.googleusercontent.com/search?q=cache:->

cbH5rEdUxAJ:tldc.siam.edu/. เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2553

วิเชียร เกตุสิงห์. (2542). ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. ข้อมูลสืบค้นที่ <http://www.onec.go.th/publication/4209004/univ/sem33a.htm>. เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553.

วิชลิ ภิญโญ. (2542). **ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณิตศาสตร์ศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.** ข้อมูลสืบค้นที่ http://www.thaidrsearch.org/thaied/inlex.php?q=thaied_results&_table=thaied_result. เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553.

สำนักงานสถิติแห่งชาติข้อมูลสืบค้นที่ http://service.nso.go.th/nsopublish/themes/theme_2-2-1_def.html เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2554.